

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.406/2022/8/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Beleznay Zsolt ügyvéd, felperesi képviselő címe

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Bodolai László ügyvéd, alperesi képviselő címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 19.P.21.902/2021/12.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az alperest arra kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.834.728 (kettőmilliónyolcszázharmincnégyezer-hétszázhuszonnyolc) forintot és ennek 2016. november 17.

napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Kötelezi továbbá a felperest és az alperest, hogy személyenként fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 456.400 - 456.400 (négy százötvenhatezer-négy száz – négy százötvenhatezer-négy száz) forint együttes első- és másodfokú részkereseti és részfellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest és az alperest, hogy külön felhívásra fizessenek meg a Fővárosi Törvényszék költségvetési elszámolási számlájára 46.990 - 46.990 (negyvenhatezer-kilenc százkilencven – negyvenhatezer-kilenc százkilencven) forint perköltséget.

A peres felek ezt meghaladóan a költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2016. június 22. napján Consulting Services Agreement (Tanácsadási Szolgáltatási Megállapodás) megnevezésű szerződést kötött a cég1 Ltd. (cég1 Ltd.) elnevezésű céggel. A cég biztosította a film című filmprodukciónban dolgozó személy1 és családja részére a testőri feladatok ellátását végző személyt.

A biztonsági szakemberként és testörként dolgozó felperes a film című film forgatása miatt Magyarországon tartózkodó személy1 és családja részére személyi testőri feladatokat látott el 2016. június 22. napjától azzal, hogy ezt a tevékenységet 2016. november 16. napjáig, a forgatás befejezéséig fogja végezni.

A cég1 Ltd. két alkalommal, 2016. július 8. és július 22. napján 2620-2620 USD-t utalt át a felperes és házastársának közös, Bank Magyarországi Fióktelepénél vezetett számlájára. A felperes ezt megelőzően 2016. június 22. napjától – 2022. július 4. napjáig terjedő időszakra, 13 napra, napi 220 USD-t, összesen 2860 USD-t számított fel a cég1 Ltd.-nél.

A megbízás időtartama alatt, 2016. július 23-án a produkciós stáb tagjai településen szabadidejükben egy összejövetelt tartottak, amelyen a felperes is részt vett. Az eseményen két személy vitába keveredett a felperessel és egyikük támadólag lépett fel. A felperes megpróbálta megelőzni és elhárítani a támadást akként, hogy a férfit ártalmatlanná téve levitte a földre, majd felszólította, hogy hagyja abba provokáló magatartását. A felperes ezt követően hátra húzódott, majd elsétált a helyszínről. Ezt követően egy másik vendég dulakodni, majd verekedni kezdett a férfival. Utóbb a felperes a helyszínre kiérkező rendőröknek a személyes adatai megadását felszólítás ellenére megtagadta, majd az intézkedés közben elhagyta a helyszínt.

Az eseménnyel kapcsolatosan az alperes által kiadott újság.hu internetes oldalon „személyl-ék testőre összeverekedett két túsózóval” címmel cikk jelent meg 2016. július 27-én.

A cikk megjelenését követő napon (2016. július 28-án) a produkció személyi ügyekért felelős munkatársa berendelte a felperest magához és közölte vele, hogy a újság.hu beszámolójából értesült az eseményekről és mivel az ott leírt felperes által tanúsított magatartás rossz fényt vet az egész produkcióra, ezért a továbbiakban nem tartanak igényt testőri szolgálataira. Ezáltal a felperes elveszítette a 2016. november 16. napjáig szóló megbízását.

A települési verekedés miatt indult nyomozás során a városi Rendőr-főkapitányság utóbb, 2017. január 16. napján kelt határozatával az eljárást a felperessel szemben jogerősen megszüntette, mert a felperes csak kigáncsolta a sértettet lábát, őt a földre lenyomta, de nem bántalmazta és önvédelmi cselekménye senkiben nem keltett riadalmat vagy megbotránkozást.

A felperes az alperes által üzemeltetett hírportálon megjelent valótlan közlések miatt jóhírneve megsértésének megállapítása, elégtétel adása, valamint sérelemdíj és kártérítés megfizetése iránt indított pert az alperessel szemben.

A Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.747/2019/3-II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával megállapította a felperes jóhírnevének megsértését; az elégtételadás és a sérelemdíj vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta; a vagyoni kártérítés és az ezzel összefüggő perköltségek vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét – a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között – hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította; illetve az alperest perköltség megfizetésre kötelezte és részperköltséget állapított meg.

A jogerős másodfokú ítéletet az alperes felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria hatályában fenntartotta és az alperest felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

[2] A felperes vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó keresetrészában kötelezni kérte az alperest, hogy a cikkében megjelent személyiségi jogait sértő állításai miatt bekövetkezett kárát fizesse meg. Kárát az elvesztett megbízása után (2016. augusztus 1. napjától 2016. november 16. napjáig számított) 112. napra járó, napi 220 USD, összesen 24.640 USD összegben jelölte meg, amelynek a kifizetéskor számított MNB deviza középfolyam szerinti forint ellenértékében kért megállapítani. Ezen tőkeösszeg után 2016. november 17. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatának megfizetésre kérte kötelezni az alperest.

[3] Az alperes a felperes kártérítési keresetének elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a kára a cikkben megjelent jogsértő állítások miatt keletkezett Hivatkozott továbbá arra, hogy a feleperes agresszív, a konfliktus elől ki nem térő magatartása miatt került be a hírekbe, így saját magatartása miatt következett be a kára, mert a való tények közlése mellett is megszüntették volna megbízását. Vitatta a kár alapjaként megjelölt szerződéses tartalmát és annak összecszerűségét is.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 24.640 USD tőke kifizetésekor számított MNB deviza középárfolyam szerinti forint ellenértékét és ennek 2016. november 17. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 755.424 forint + áfa perköltséget és az államnak külön felhívására 917.593 forint illetéket, valamint külön felhívásra a Fővárosi Törvényszék költségvetési elszámolási számlájára 93.980 forint perköltséget.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásban rögzítette, hogy a jogerős – a Kúria által felülvizsgálati eljárásban hatályában fenntartott – részítélettel állapította meg, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy a megjelent cikkben valótlanosságokat írt róla, és a személyéhez olyan cselekményeket rendelt, amelyek meg sem történtek vagy nem a felperes követte el azokat.

Kifejtette a megismételt eljárás során felvett bizonyítás keretében meghallgatott tanú tanú vallomása, valamint a csatolt szerződésben foglaltak alapján, hogy a sérelmezett újságcikk megjelenése közvetlenül okozta a felperes kárának bekövetkezését. A vagyoni kártérítés vonatkozásában megállapította, hogy az alperes jogellenes magatartása és a felperesi oldalon bekövetkezett kár viszonyában fennállt az ok-okozati összefüggés és a felperesnek a szerződéses megállapodás megszűnése folytán elmaradt vagyoni előny formájában kára keletkezett.

Előadta, hogy a perbeli jogvita elbírálásánál nincs jelentősége annak, hogy a való tények közlésének milyen következménye lett volna, mert kifejezetten a felperesről valótlan tényeket állító, az őt rossz fényben feltüntető cikk miatt szüntették meg a megbízását. Az alperes károkozásért való felelőssége a valótlan és erősen negatív tényközlések miatt, mint jogellenes cselekmény miatt áll fenn, nem azért, mert általánosságban hírt adott egy cselekményről. Alperes elmulasztotta kellő gondossággal ellenőrizni állításai valóságtartalmát, ezért hamis tényállításokat közölt cikkében, amelyek miatt a felperes jelentős vagyoni hátrányt szenvedett.

A kár összege vonatkozásában kifejtette, hogy a felperes igazolta, hogy milyen napi jövedelemre tehetett volna szert, illetőleg az is egyértelműen megállapítható a megbízási szerződésből és mellékleteiből, hogy 112 napi jövedelemtől esett el. Ezen igazolt mértékben marasztalta a kereseti kérelem szerint az alperest, és döntött a késedelmi kamatokról is

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és a felperes perköltség megfizetésre kötelezését, míg másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 279. § (1) bekezdését, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:44. § (1) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, 2:45. § (1) és (2) bekezdését, a 6:525. § (1) bekezdését, 6:521. §-át, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-át, valamint nincs összhangban az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatában foglaltakkal.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság részben helytelen tényállást állapított meg, mert a felperes tényszerűen, a felmerült adatok és bizonyítékok szerint ittas állapotban, egy nyilvános szórakozóhelyen elgáncsolt egy másik személyt, amelynek következtében tömegverekedés alakult ki, majd az esemény után elmenekült. Ezen valós tényállásból pedig a kártérítés okozati összefüggésének hiányára vonható le következtetés.

Álláspontja szerint tanúl tanú vallomásából csak annyi következik, hogy a felperessel azért szüntették meg a szerződést, mert ezzel a hírrel bekerült a sajtóba, az eset kikerült a nyilvánosság elé és a cikk agresszor szerepben tüntette fel a felperest. Mivel vitathatatlanul agresszívan viselkedett, nem tért ki egy általa előre felmért konfliktushelyzet elől és önhatalmúleg megelőzött egy vélt támadást, ezért közrehatása a kára bekövetkezésben mindenképpen megállapítható. Kifejtette, hogy a Ptk. 6:525. § (1) bekezdése alapján megállapítható, hogy károsulti közrehatás történt a kár bekövetkezésében, mivel a felperes nem tért ki a vélt támadás elől, hanem önkényesen, fizikai erőt alkalmazva kezdett annak elhárítására. Előadta, hogy a sajtószerv a felperes szerződését és kötelezettségeit, ezért a sajtóhírektől való távolmaradására vonatkozó feltételt sem ismerte, így a Ptk. 6:521. §-a alapján nem állapítható meg az okozati összefüggés azzal a kárral kapcsolatban, amelyet a károkozó nem látott előre és nem is kellett előre látnia.

Előadta azt is, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül és a perbeli forgatás a közérdeklődésre számot tartó esemény volt. A felperesnek el kell viselnie, hogy bekerült a sajtóba, magatartását a sajtó véleményként negatív színben, agresszívnak tünteti fel.

Kifejtette továbbá, hogy a felperes által csatolt „Megállapodás” elnevezésű szerződés alapján nem tisztázott a felperes jogviszonya, annak megszüntetésének jogalapja és tényleges oka sem. A megállapodás szövegéből nem lehet kimutatni a felperes kötelezettségeit és feladatait, és azt sem, hogy a megállapodást jogszerűen a perbeli cikk alapján a felmondással meg lehetett szüntetni. Így az sem nyert bizonyítást, hogy az alperesi magatartás miatt esett volna el a jövőbeli megbízási díjtól a felperes. Álláspontja szerint a felmerült adatok szerint a felperes nem kezdeményezett jogvitát a megállapodás jogszerűtlen felmondásának megállapítása miatt, ebből arra lehet következtetni, hogy azt jogszerűnek fogadta el. Ezért semmilyen jogalapja nincs az alperessel szemben indított vagyoni kártérítésnek.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint tanúl tanú vallomása és a csatolt okirati bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést arra nézve, hogy az alperesnek a személyét érintő, valótlan tényállításai eredményezték megbízásának megszüntetését és jövedelemvesztését.

Kifejtette, hogy a perbeli jogvitában nincs jelentősége a cikkben nem közölt rendőri intézkedések előli elmenekülésének, illetve iratai át nem adása tényének, mert az írás nem a büntető eljárásról számol be. Ugyanakkor a cikkben írt fellökés állítása érdemben eltér egy támadást professzionális elhárító magatartás leírástól, míg kiemelkedően lényeges az a valótlan és sérelmes állítása az írásnak, hogy egyiküket még „a biztonság kedvéért” hátba is rúgta.

Vitatta, hogy közéleti szereplő lenne, akinek fokozott tűrés kötelezettsége van, mert önmagában az, hogy közéleti szereplőknek nyújt személyvédelmi szolgáltatást, tekintetében nem alapozza meg ezt a minőséget egy magánrendezvényen.

Álláspontja szerint semmiféle „károsulti közrehatás” nem történt a felperes által elszenvedett vagyoni hátrány kapcsán, mert nem keresett konfliktust a perbeli magánrendezvényre

illetéktelenül behatoló személyekkel, nem lépett fel támadólag velük szemben, csupán saját biztonsága érdekében tett szükséges és arányos mértékű, szakszerű óvintézkedést.

Előadta a megbízási szerződésével kapcsolatban, hogy a megállapodás közte és a cég1 Ltd. (cég1 Ltd.) közötti jogviszonyt szabályozza, azonban őt a filmprodukció tekintette alkalmatlannak a feladat további ellátására, és nem az cég1 Ltd. döntött az alkalmazása megszüntetéséről. Ebből következően ezzel a céggel szemben nem is érvényesíthet alappal igényt.

[8] Az alperes fellebbezése részben alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 243. § (1) bekezdéses alapján tárgyaláson bírálta el és felülbírálati jogkörét a Pp. 253.§ (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az arra alapított érdemi döntésével és a levont jogi következtetésével a másodfokú bíróság részben nem értett egyet, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta.

[10] A jogvita elbírálására irányadó Ptk. 2:53. §-a alapján, aki személyiségi jogainak megsértéséből eredően kárt szenved, a jogellenesen okozott károkért való felelősség szabályai szerint követelheti a jogsértőtől kárának megtérítését. A Ptk. 6:519. §-a szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentessül a felelősség alól a károkozó, ha bizonyítja, hogy magatartása nem volt felróható.

A kárkötelelem keletkezésnek együttes feltétele az alperesi magatartás jogellenessége, a jogellenes magatartás és bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés fennállta, valamint a felperesnél bekövetkező vagyoni hátrány.

Az alperes írásában közölt valótlan tényállítások személyiségi jogot sértő voltát jogerős részítélet állapította meg (Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.747/2019/3-II.). Az alperes magatartásnak jogellenességét az alperes nem tette vitássá azzal, hogy a károkért való felelősség szempontjából egyébként jogellenes minden olyan magatartás, amely károsodásra vezet, kivéve, ha a károkozó magatartás jogellenességét kizáró ok áll fenn (BDT2007. 1689.).

[11] Az okozati összefüggés vizsgálata vonatkozásban a megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményét az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte és helyesen állapította meg, hogy a kifejezetten a cikkben írt jogsértő állítások miatt került sor a felperes megbízásának megszüntetésre. Az írás valótlan tartalma, a felperest agresszív, a verekedést kezdeményező magatartása és a sértett bántalmazás miatt, nevezetesen, hogy „belekött két férfibá”, akit „a biztonság kedvéért még hátra is rugott”.

A felperest foglalkoztató produkció kifejezett érdeke volt a sajtóbotrányok elkerülése és az általa foglalkoztatott személyektől elvárás volt az ilyen helyzetek előli kitérés. Ezért a felperes alkalmazása közvetlenül a cikk és az abban leírt eseménysor miatt került megszüntetésre.

Az oksági folyamatot a történeti láncolat elemei alapján áttekintve nem támasztja alá egyetlen tény sem azt, hogy a felperest nem a cikk jogsértő tartalma miatt érte a hátrányos következmény. Ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy események zárt oksági láncolata mellett nincs jelentősége az alperes fiktív helyzetet feltételező védekezésnek. Nem volt az adott tényállás mellett bizonyított, hogy a valóságnak megfelelő tartalmú írás megjelenése esetén is megszüntetésre került volna a felperes megbízatása.

[12] A másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy elsődlegesen a perbeli releváns tényállás alapján kell elbírálni a felperes kártérítési igényét, nem feltételezések mentén. A rendelkezésre álló tanúvallomások és az azzal egybehangzó felperesi nyilatkozat tartalma és logikai láncolata egységes volt, annak alapján helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság az alperesi magatartás és a bekövetkezett kár közötti okozati összefüggés fennálltát.

A Ptk. 1:4. § (1) bekezdése szerint a polgári jogi viszonyokban úgy kell eljárni, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Ezzel szemben az alperesi sajtószerv az Smtv. 10. §-ában írt hiteles tájékoztatás iránti kötelezettségét vétkesen megszegte a felperes személyiségi jogát sértő valótlan tényállításával, mert cikke alapjául szolgáló információk hitelességét nem ellenőrizte. A Ptk. 1:4. § (2) bekezdése alapján pedig ezen felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. A valós tényeknek, az alperes által ténylegesen megvalósított magatartásának pedig, a károsulti közrehatás vizsgálatánál van csak jelentőséggel.

[13] A felperes perbeli, jogerős részítélettel megállapított személyiségi joga megsértéséből eredő kára megtérítése alóli alperesi mentesülés vizsgálatánál a szerződésen kívüli (deliktualis) kárfelelősség kimentési szabályai irányadók. Az általános kártérítési felelősség szabálya Ptk. 6:519. §-a a felróhatóság [Ptk. 1:4. § (1) bekezdés] hiányát kívánja meg a károkozótól a mentesüléshez. A perben az alperesnek tehát azt kellett bizonyítania, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A sajtószervtől elvárható az Smtv. 10.§-a szerinti forrásellenőrzés, a hiteles és valósághű tájékoztatás, amelyet az alperes felróható módon elmulasztott.

[14] A kár összege vonatkozásban az alperes a Ptk. 6:522. § (1) bekezdése szerint a károkozó a károsult teljes kárát köteles megtéríteni. A (2) bekezdés b) pontja alapján a teljes kártérítés körében a károkozó köteles megtéríteni az elmaradt vagyoni előnyt.

A felperes az alperes által nem vitatott tartalmú folyószámla kimutatásával (bank szám) igazolta, hogy testőri megbízása alapján 2016. június 22. és 2016. július 22. közötti időszakban a megbízója, cég1 Ltd. két alkalommal 2620-2620 USD-t, azaz mindösszesen 5240 USD-t utalt át a részére. A tanácsadási megállapodás 6. pontja alapján a felperesnek hónap végén – vagy ésszerű időn belül – volt köteles számlázni „az előző hónapban végzet szolgáltatások tekintetében.”

Ebből következően az adott perbeli produkciónál végzett tevékenységének egy havi díját igazolta a perben a felperes. Az átutalt 5240 USD egy havi (30 nap) díj napi összege 174,66 USD. A felperes által a részére közölt felmondás napjától a jogviszonya végig, 2016. augusztus 1. napjától 2016. november 16. napjáig 122. napra járó, napi 174,66 USD összeg díja maradt el. Ennek összege 19.562,66 USD.

[15] A felperes kereseti kérelmében – amelyhez a bíróság a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján kötve van – forint összegben kérte megállapítani a marasztalás összegét, amely után a Ptk. szerint alkalmazandó törvényes mértékű forint kamatot kért megállapítani. Figyelemmel arra, hogy a kártérítés a károsodás bekövetkezésétől esedékes (Ptk. 6:532. §), és kárát a felperes forint összegben kérte megállapítani, és a forint összeg után a Ptk. szerinti kamatot érvényesítve, ezért az USD-ben, mint elszámolási devizában megállapított kár átszámításnak napjaként 2016. november 16-át kellett a másodfokú bíróságnak alkalmaznia. Ez a felperes rendelkezési jogából adódott, mivel 2016. november 17. napjától kérte a Ptk. szerinti törvényes mértékű forint kamat felszámítását.

A forint-kamat iránti igény ugyanakkor kizárta a kár összegének elszámolási devizája kifizetéskori árfolyamának alkalmazást, egyben kötelezővé tette a tőkeösszeg forintban történő elszámolását az MNB 2016. november 16-án közzétett USD deviza középárfolyamon, ami 289,81 forint/USD volt. Ezen napi középárfolyam alapján a 19.562,66 USD forint ellenértéke összesen 5.669.456 forint volt.

[16] A Ptk. 2:53. §-ának utaló szabálya alapján alkalmazandó Ptk. 6:525. § (1) bekezdése szerint a károsultat kármegelőzési, kárelhárítási és kárenyhítési kötelezettség terheli. Az e kötelezettségek felróható megszegése miatt keletkezett kárt a károkozó nem köteles megtéríteni. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése alapján a károkozó és a károsult között a kárt magatartásuk felróhatósága arányában, ha ez nem megállapítható, közrehatásuk arányában kell megosztani. Ha a közrehatás arányát sem lehet megállapítani, a kárt a károkozó és a károsult között egyenlő arányban kell megosztani.

A felperesi közrehatás vizsgálatánál figyelembe kellett venni a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetőeljárás perben rendelkezésre álló iratait, a felperes ellen folyamatban volt nyomozás során megállapított tényeket.

Általános kötelezettség, hogy ha valaki támadólag lép fel, a fizikai kontaktust lehetőleg el kell kerülni, az inzultus elől ki kell térni. Az cikkben leírt konfliktust rögzítő kamerafelvétel és a Pest Megyei Rendőrkapitányság városi Rendőrkapitányság Vizsgálati Főosztályának nyomozás megszüntető határozata alapján a speciális ön- és személyi biztonságvédelmi ismeretekkel rendelkező felperes nem tért ki az őt ért inzultus elől, hanem kigáncsolta az érintett lábát, így a sértettet a földre vitte, majd ott le is szorította. Ezt a fellépését egy olyan érzékeny munkavégzési helyzetben követte el, amely vele szemben szigorú kitérési, titoktartási és egyéb sajtónyilvánosságot elkerülő követelményt támasztott saját maga által is tudottan. Ezt követően magatartásával nem segítette a helyszínre érkező, a körülményeket tisztázni igyekvő rendőrök eljárását sem, mert onnan a rendőrökkel távolról való kommunikáció közben/után eltávozott. Mindezekből következően a felperes magatartása is közrehatott abban, hogy a szituáció és abban a felperes szerepe tisztázatlan maradt, sajtóhír keletkezett az esetről, és a produkció a főszereplő színész és családja testőri feladatainak ellátását már nem kívánta tőle.

[17] A felperes közrehatásával elmulasztotta a kármegelőzési kötelezettségének teljesítését [Ptk. 6:525. § (1) bekezdés 1. fordulata], ami okozati összefüggésben állt az őt ért károsodás bekövetkezésével is a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint.

A felperes kitérés kötelezettségének elmulasztása miatti felróhatóságának pontos mértéke és felperesi felróhatósághoz viszonyított aránya pontosan nem volt megállapítható. Mivel a felek a kár bekövetkezésében való közrehatásuk aránya sem volt ebből következően pontosan meghatározható ezért a kárt a károkozó és a károsult között egyenlő arányban kellett megosztani.

Ezen kármegosztásból következően a megállapított 5.669.456 forint összegű kár fele részét, 2.834.728 forintot volt köteles az alperes a felperesnek megfizetni.

[18] Az elsőfokú bíróság a késedelmi kamatokról és annak kezdő időpontjáról – a felperes rendelkezési joga alapján, a keresetében megjelölt időpont alapján – helyesen rendelkezett a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésére figyelemmel.

[19] Nem volt alapos az alperesnek a „megbízási” szerződés tartalmára és annak érvényes – a felperes által meg nem támadott – felmondására alapított fellebbezési érvelése. A kereseti tényállítás szerint ugyanis a felperes ezen tevékenységet nem közvetlen szerződéses jogviszonyban látta el testőri feladatait a magyarországi produkciónál. A felperes a megbízási keretszerződés alapján kapta a díjazását a megbízójától cégltd.-től, amíg tevékenységét a magyarországi produkció igénybe vette. Tehát nem a megbízási szerződés szűnt meg, került felmondásra, hanem a magyarországi produkció nem tartott igényt a felperes feladatellátására, ami a perben nem volt vitatott. Erre tekintettel nem volt érdemi jelentősége a megbízási szerződésnek nevezett megállapodás minősítésnek és annak jogi sorsának.

[20] Az alperes fellebbezésének részbeni eredményessége folytán megváltozott a perben a pernyertesség és pervesztesség aránya. Azt egyenlő, 50-50%-os mértékben állapította meg a Fővárosi Ítéltábla azzal, hogy a másodfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztesség aránya ugyancsak megegyezett. Ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság akként határozott, hogy a felek az első és másodfokú eljárás során költségeiket maguk viseljék.

[21] Az egyenlő arányú pernyertesség és pervesztesség aránya alapján a Pp. 74. § (4a) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján fele-fele részben kötelezte a feleket az anyanyelv használata folytán felmerült és az állam által előlegezett tolmács díjának megfizetésére Fővárosi Törvényszék költségvetési elszámolási számlájára.

[22] A le nem rótt kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltak alapján – figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdésre – a feleket egyenlő arányban kötelezte az Itv. 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján.

Az kereseti és fellebbezési illeték alapjának meghatározása során a pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdése szerint, a keresettel érvényesített követelés (24.640 USD) eljárás megindításakor az MNB által meghatározott USD/forint napi középárfolyamát vette figyelembe a másodfokú bíróság.

Budapest, 2022. szeptember 13.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró